

TALEPUNKTER TIL
FOLKETINGETS ERHVERVSUDVALG

7. februar 2013

**Møde i Folketingets Europaudvalg den 8. februar 2013
vedrørende rådsmøde (konkurrenceevne) den 19. februar
2013.**

[Indledning]

Jeg vil i dag forelægge dagsordenen for det kommende råds-
møde for konkurrenceevne den 19. februar 2013. Dagsordenen
består af 3 sager, som jeg vil fremlægge til orientering.

Derudover vil jeg den 8. februar 2013 i Folketingets Europa-
udvalg forelægge én sag til tidligt forhandlingsoplæg.

[Revision af anerkendelsesdirektivet]

Den første sag, jeg vil nævne, er revisionen af anerkendelsesdi-
rektivet.

Sagen er ikke på dagsordenen for rådsmødet, men forventes
vedtaget på et kommende rådsmøde, som a-punkt.

Det overordnede formål med revisionen af anerkendelsesdirek-
tivet er at gøre det nemmere for fuldt kvalificerede EU-borgere
at udøve et lovreguleret erhverv som selvstændig eller lønmod-
tager i en anden medlemsstat.

Direktivet fastsætter ikke regler om sikkerhed på arbejdspladser, beskæftiger sig ikke med arbejdsmiljøforhold og regulerer ikke ansættelsesforhold, herunder lønforhold i medlemsstaterne og heller ikke udstationeringsforhold.

Revisionen af direktivet har således til formål at gøre det mindre byrdefuldt for fuldt kvalificerede EU-borgere at udøve et lovreguleret erhverv som selvstændig eller lønmodtager i et andet medlemsland i EU.

Fuldt kvalificerede erhvervsudøvere kan være vigtige for at understøtte vækst og beskæftigelse i hele EU, men særligt hvis de let kan flytte derhen, hvor der er brug for kvalificeret arbejdskraft.

Det kræver, at deres kvalifikationer kan anerkendes i EU på en enkel og pålidelig måde i de enkelte lande.

Interessenterne i Danmark har grundlæggende haft 3 bekymringer, som jeg gerne kort vil adressere her, og som jeg også har drøftet med dem.

Det første vedrører princippet om delvis anerkendelse.

Delvis anerkendelse betyder, at man som EU-borger under visse forudsætninger kan få adgang til at udføre en del af et erhverv i en anden medlemsstat under visse forudsætninger.

Der kan fx være tale om en fuldt kvalificeret vej-ingeniør, som kommer til et EU-land, hvor man har bredt uddannede ingeniører til både vej og jernbane. I dette tilfælde vil delvis anerkendelse betyde at ingeniøren kan få lov til at arbejde med veje, men ikke til at arbejde med jernbane.

Jeg vil gerne understrege, at anerkendelsesdirektivet ikke berører medlemslandenes kompetence til at indrette deres eget uddannelsessystem eller arbejdsgivers ret til at ansætte den bedst kvalificerede ansøger.

I forhandlingerne lægger regeringen vægt på, at integration af princippet ikke går længere end EU-Domstolens retspraksis, herunder, at der sikres mulighed for undtagelse fra princippet i tilfælde, hvor undtagelsen er begrundet i tvingende almene hensyn.

Den anden bekymring drejer sig om sprogkrav.

Forslaget præciserer, at selve anerkendelsesprocessen ikke må blandes sammen med en kontrol af sprogkompetencer, idet der netop er tale om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer.

Arbejdsgiveren har således, præcis som i dag, ret til at ansætte den ansøger, der er bedst egnet til det annoncerede stillingsopslag og kan afvise jobansøgere med henvisning til manglende sprogkundskaber eller uegnet faglig profil.

Den sidste bekymring, som jeg gerne vil adressere, er spørgsmålet om forhåndskontrol af erhvervsmæssige kvalifikationer.

Direktivets regler gør, at der som hovedregel kan foretages kontrol af erhverv, hvor udøvelsen kan have konsekvenser for den offentlige sundhed og sikkerhed.

Der kan dog ikke foretages kontrol af de erhverv, der er omfattet af automatisk anerkendelse, herunder visse håndværkerhverv, når betingelserne for automatisk anerkendelse er opfyldte. Dette element præciseres med revisionen.

Jeg vil i den forbindelse gerne slå fast igen, at anerkendelsesdirektivet ikke fastsætter regler om sikkerhed på arbejdspladser og ikke beskæftiger sig med arbejdsmiljøforhold.

Regeringen finder det vigtigt, og vil fortsat arbejde for, at få klarlagt, hvilke erhverv, der kan og ikke kan foretages forhåndskontrol af.

Der er i den forbindelse lagt op til, at Kommissionen opdaterer og afklarer rækkevidden af aktiviteter, som i dag knyttes til enkelte erhverv, der er omfattet af automatisk anerkendelse. Dette skulle gerne munde ud i en mere tidssvarende liste over erhverv, hvor automatisk anerkendelse finder anvendelse.

Grundlæggende er det regeringens opfattelse, at revisionen af anerkendelsesdirektivet kan effektivisere proceduren for anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer i EU.

Desuden støtter regeringen indførelsen af et frivilligt europæisk erhvervspas. Samtidig arbejder regeringen for, at der fastsættes realistiske tidsfrister, så sagsbehandlingstiden i forhold til erhvervspasset ikke bliver for lang.

Regeringen støtter også, at man med forslaget moderniserer ordningen om automatisk anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer på baggrund af fælles minimumskrav for bl.a. læger, sygeplejersker, farmaceuter, og arkitekter.

Den eksisterende anerkendelsesordning fungerer rigtig godt, men på grund af den videnskabelige og teknologiske udvikling er der dog behov for at opdatere dele af ordningen, så den afspejler nutidens krav til kompetencer.

Regeringen lægger i den sammenhæng vægt på, at danske erhvervsudøveres muligheder for mobilitet ikke forringes som en konsekvens heraf. Ikke mindst er regeringen opmærksom på retstillingen for unge, nyuddannede arkitekter, der i øjeblikket er ramt af ledighed.

Regeringen kan støtte de forslag, som retter sig mod styrkelse af patientsikkerheden. Det gælder fx skærpet kontrol af sundhedspersoners sproglige kompetencer og indførelse af et advarselssystem for visse sundhedsfaglige erhverv, så medlems-

landenes myndigheder kan udveksle informationer om personer, som er blevet pålagt ikke at praktisere i et EU-land. Som jeg nævnte før, skal personer altså stadig besidde de sprogkunderskaber, som er nødvendige for at kunne udføre deres erhverv, selv om deres kvalifikationer i øvrigt anerkendes.

Afslutningsvis vil jeg gerne understrege, at regeringen lægger vægt på, at anerkendelsessystemet fungerer på en måde, der sikrer, at de opgaver, der varetages af erhvervsudøvere i EU, er af høj kvalitet og har en høj faglig standard, og således ikke kompromitterer forsvarlig erhvervsudøvelse.

[Det europæiske semester]

Den næste sag, jeg vil nævne til orientering, er det europæiske semester.

Sagen er sat på dagsordenen til udveksling af synspunkter. Status for initiativerne i henholdsvis Akten for Det Indre Marked I og II vil også blive behandlet i forbindelse med dette punkt.

Regeringen støtter generelt initiativer, som styrker det indre marked, og som har til hensigt at skabe beskæftigelse, vækst og styrke EU's konkurrenceevne.

Relanceringen af det indre marked står centralt i den nuværende krisesituation, da et stærkt og velfungerende indre marked er et af værktøjerne for at få vækst tilbage i Europa.

Regeringen er derfor enig med Kommissionen i, at der er behov for et fortsat fokus på det indre marked.

Regeringen hilser i den forbindelse statusrapporten for det indre marked velkommen.

[Kommissionens 2020-handlingsplan for iværksætterkultur]

Den næste sag, jeg vil nævne til orientering er Kommissionens handlingsplan for iværksætterkultur. Sagen er på dagsordenen til en orienterende debat.

Af handlingsplanen fremgår, at Kommissionen gerne vil frigøre Europas iværksætterpotentiale, fjerne eksisterende hindringer og styrke iværksætterkulturen i Europa.

Iværksættere er afgørende for innovation, vækst og jobskabelse i Europa og i Danmark. Regeringen har derfor også stort fokus på iværksætteri.

Kommissionen fremhæver i handlingsplanen, at det er vigtigt at sikre iværksættere gode rammebetingelser, ved blandt andet at fremme iværksætteres adgang til finansiering, fremme brugen af IT-løsninger, styrke iværksætterkompetencerne og fremme udviklingen af en stærk iværksætterkultur.

Regeringen hilser på den baggrund Kommissionens handlingsplan velkommen.

[REACH]

Den sidste sag, jeg vil nævne til orientering, er EU's kemikalielov, kaldet REACH. Sagen er sat på dagsordenen til udveksling af synspunkter.

Sagen består af tre punkter.

Det drejer sig for det første om Kommissionens gennemgang af, hvordan EU's generelle kemikalielovgivning fungerer i praksis efter at have været implementeret i snart 5 år.

Jeg forventer, at Kommissionen ikke ser behov for gennemgribende ændringer af reglerne, men vil vurdere, at der kan være behov for ændringer i bilagene til reglerne, ligesom jeg forventer en drøftelse af implementeringen af REACH i de forskellige medlemslande.

Den anden del drejer sig om Kommissionens meddelelse om nanomaterialer.

Regeringen hilser Kommissionens meddelelse velkommen og er enig i, at nanoteknologi har potentiale til at kunne skabe nye produkter og fremme innovation og konkurrenceevne i EU.

Nanomaterialer er også et vigtigt element i EU's ressourcestrategi. Teknologien kan potentielt medvirke til at reducere anvendelsen af ressourcer og forbedre miljøet.

Regeringen er opmærksom på, at nogle forbrugere er utrygge ved de nye materialer og teknologier, hvilket kan udgøre en risiko for teknologiske, miljømæssige og økonomiske gevinster ved nanoteknologi.

Regeringen ser derfor gerne en bedre dokumentation af sikkerheden ved produktion og anvendelse af nanomaterialer.

Regeringen kan på den baggrund støtte, at der på kort sigt foretages ændringer, så nanomaterialer dækkes bedre af EU's kemikalielovgivning.

Regeringen kan på længere sigt støtte at nanomaterialer håndteres på tværs af EU-lovgivningen med registreringskrav og dokumentation over produkter, der indeholder nanomaterialer.

Det tredje emne har fokus på køreplanen for at optage særligt problematiske stoffer på den såkaldte kandidatliste, der skal sikre, at stofferne fremover kun kan markedsføres og anvendes, hvis de er godkendt af myndighederne.

Med problematiske stoffer menes for eksempel stoffer, der er kræftfremkaldende, giftige eller hormonforstyrrende.

Regeringen støtter initiativet.